

jeg vilde nødig se, at Landstinget her skulde kunne gøre sin Overmagt gældende, saa at Folketinget paa et Finanslovspørgsmaal kom til at bøje sig.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. I Anledning af de Betragtninger, jeg gjorde gældende før om de Beløb, som Staten taber i Renter — og jeg nævnedes jo mange Eksempler paa det —, glæder det mig at høre, at den højtærede Minister vil stræbe hen til, at vi kunne faa ensartede bestemte Regler for dette Forhold. Det er min Overbevisning, at Statskassen derved vilde kunne indvinde betydelige Beløb. Men der var et Forhold, jeg glemte at omtale, første Gang jeg havde Ordet; det er de mange Bevillinger, som staa paa Finansloven, og som ere bevilgede fra 1. April. Der er Forholdet vistnok det, at mange af disse Bevillinger udbetales straks med hele deres Beløb paa een Gang. Saaledes er det vistnok Tilfældet med det danske Hedeselskab, der har en Bevilling paa Finansloven paa 214,600 Kr. Saa vidt jeg ved, blive alle disse Penge udbetalte straks ved det nye Finansaars Begyndelse, og det synes jeg ogsaa er uheldigt saaledes at lade alle Pengene falde lige straks, naar man træder ind i det nye Finansaar, saa at Hedeselskabet faar 214,000 Kr. paa een Gang, idet vi dog vel kunne gaa ud fra, at et saa stort Beløb har Selskabet ikke Brug for i April Maaned. Det maa dog være Penge, der skulle bruges i Aarets Løb. Det er ikke saa ganske faa Tusinde Kroner, Hedeselskabet paa den Maade faar mere, end der bevilges det fra Rigsdagens Side, og det gælder ikke alene Hedeselskabets Bevilling, men vistnok adskillige andre Bevillinger; og bliver det talt sammen, tror jeg, det vil blive et stort Beløb, saa Staten taber paa den Maade betydelige Rentebeløb. Det kan ogsaa i en anden Henseende være ret uheldigt. Vi have netop set, at dette, at Bevillingen bliver udbetalt med hele sit Beløb lige ved det nye Finansaars Indtræden, den 1. April, har bevirket, at der derved hist og her er blevet dækket over en Kasse-mangel, idet de Folk, som faa disse Penge den 1. April, faktisk den 31. Marts stod med Kasse-mangel. Vi have haft sørgelige Eksempler paa, at det derved er blevet dem muligt at holde det gaaende i flere Aar, inden en saadan Kasse-mangel endelig opdagedes. Staten kan derved komme til at lide betydelige Tab. Jeg skal ikke nævne de Eksempler, vi have haft, men ærede Medlemmer, som have taget Del i Rigsdags-

arbejdet, særlig i Finansudvalgets Arbejde, ville selv kunne finde saadanne Eksempler.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Anmærkningen angaaende Kultolden. Den højtærede Finansminister sagde, at Regeringen ikke har skiftet Standpunkt. Nej, det er jo ganske almindeligt, at man nægter alt; selv om man griber paa fersk Gerning, er der alligevel mange, der nægte Kendsgerningerne. Jeg synes, det er en Kendsgerning, at Regeringen paa dette Punkt har skiftet Standpunkt. Det er et bestemt Løfte indeholdt i en Lov, at Kultolden skal bortfalde til 1. Januar 1913. Nu skal den opretholdes i 4 Aar til; jeg synes, at det er saa klart som noget, at det er at skifte Standpunkt; jeg synes derfor, naar Regeringen vil gaa den Vej, hvorfor saa ikke være det ærlig bekendt og sige: Vi have skiftet Standpunkt; nu se vi foreløbig Tiden an i 4 Aar. Hvis denne Regering bliver siddende i 4 Aar endnu — jeg kunde ønske at sige: Hvad Gud forbyde —, saa er der ingen, der ved, om den ikke tager det samme Standpunkt igen i 1917. Men det kan ogsaa godt være, at den tager et andet Standpunkt, thi den højtærede Finansminister er en Mester i netop at skifte Standpunkter og løbe fra det ene til det andet, saa der er ingen, der ved, hvor vi have den højtærede Finansminister i 1917. Og det tror jeg heller ikke, den højtærede Minister ved selv. Saa siger den højtærede Minister: Ja, men Forudsætningerne ved Toldloven ere bristede, Forsæringsafgiften er bleven mindre, end man havde ventet. Ja vel er den det. Men skal det da netop gaa ud over de Folk, som ere Kulforbrugere? Var der ikke andre, der kunde lægge Ryg til? Hvorfor netop trække disse Folk frem, som man har givet et bestemt Løfte om Toldlettelse nu til Nytaar? Hvorfor skulle de trækkes frem og gøres til Skatteobjekter? Man kunde vel have fundet andre og bedre Skatteobjekter, f. Eks. Formuen; kunde den ikke have taget den Byrde paa sig? Hvorfor skal Byrden netop lægges over paa det, som er Grundlaget for og Bærer af hele den danske Industri, og paa en Forbrugsartikel, som bruges i næsten hvert eneste Hjem i dette Land? Den højtærede Minister har ingen Ret til at sige, at fordi Toldloven har svigtet paa et eller andet Punkt, skulle netop Kullene drages frem og gøres til Skatteobjekt. Saa vil jeg for øvrigt sige — men jeg ved, det nytter ikke at tale om det —, at med et fornuftigt Finansstyre kunde man udmærket godt have givet Afkald paa de 914,000 Kr., som Kultolden har indbragt sidste Aar. Saa mener den højtærede Mini-